

W zakresie Wspomagania Szkół i Przedszkoli przez Poradnię Psychologiczno- Pedagogiczną nr 2 w Krakowie została utworzona sieć przedmiotowa składająca się z nauczycieli Wychowania Przedszkolnego. Sieć rozpoczęła swoją działalność 01 marca 2021 r., a zakończyła pracę 31 grudnia 2021 r.

Głównym celem sieci było wspomaganie nauczycieli w ramach tematu motywowanie przedszkolaków, czyli jak uczyć dzieci umiejętności przestrzegania zasad.

Po cyklu szkoleń z ekspertem w zakresie omawianego tematu powstał bank pomysłów na stosowane systemy motywacyjne oraz na wdrożenie w praktykę skutecznych uciszaczy.

WYBRANE PRZYKŁADY SYSTEMÓW MOTYWACYJNYCH:

Nauczyciel pracujący w grupie dzieci pięcio i sześcioletnich.

Zasady wprowadziłam na początku roku i do tej pory zamieszczone są w postaci rysunkowych symboli w widocznym miejscu, aby zawsze -w razie problemów- móc je przypomnieć.

Dzieci mają zeszyty motywacyjne, gdzie zbierają kolorowe naklejki i gdzie też otrzymują smutne buźki -wszystko w zależności od przestrzegania umów i zasad, zachowań np. koleżeńskich, wzajemnej pomocy.

Ale każdą smutną buźkę mogą zakleić kolorową naklejką w momencie, kiedy ją zdobędą.

Na koniec każdego semestru dzieci przeliczają swoje kolorowe naklejki i zdobywają drobne nagrody.

Taki schemat motywuje dzieci do zdobywania nagród i daje szansę na poprawę.

Ostatnio wykorzystałam bajkę "Góra o dwóch zboczach" przy omawianiu legendy o dwóch wieżach Kościoła Mariackiego. Połączyłam treści i dzieci wyciągały bardzo ciekawe wnioski. Do naszych zasad dodaliśmy -sformułowany przez dzieci- zasady o szacunku i współpracy.

Nauczyciel pracujący w grupie dzieci 3 letnich.

Wprowadzanie zasad rozpoczynam we wrześniu, skupiając się na 1, 2 tygodniowo. Wywieszam ich symbole na tablicy i odwołuję się do nich podczas podejmowania czynności. Zaczynam zwykle od zasady "Po skończonej zabawie sprzątam zabawki". Śpiewam najpierw sama, po kilku dniach z dziećmi piosenkę "Grzeczne dziecko po zabawie bałaganu nie zostawia..." i przywołuję zasadę zamieszczoną na obrazku. Kiedy zostanie już utrwalona, pozostaje śpiew bez obrazka, a potem wystarczy poproszenie o sprząkanie zabawek. Z biegiem czasu niektóre dzieci mniej chętnie uczestniczą w porządkowaniu sali, wtedy wyróżniam słownie, pochwałą ponad miarę te dzieci, które starały się sumiennie sprzątać. Przy następnym sprząkaniu star się zdecydowanie więcej łasych na pochwały :) Słowną pochwałą, stawianie za wzór stosuję również przy innych okazjach i bardzo się sprawdza.

Nauczycielki pracujące w grupie dzieci 4 letnich.

Wprowadziłyśmy zasadę motywacyjną do sprzątanania zabawek, którą stosujemy okazjonalnie, gdy widzimy że grupa mało chętnie lub powoli porządkuje salę. W trakcie rozpoczętego sprzątanania ogłaszamy konkurs „Kto jest szybszy?” - Nauczycielka wypowiada zdanie: „Uwaga kochani ogłaszam konkurs, kto szybciej pozbiera zabawki ja czy wy? Zacznę odliczać do 10, w tym czasie wszyscy zaczynamy szybkie sprzątanie, gdy wygracie zdobywacie 1 punkt, gdy wygram ja – punkt jest dla mnie”. Oczywiście zwykle wygrywają dzieci :), które zaczynają się motywować i dopingować wzajemnie. Jedno dziecko pospiesza drugie, drugie kolejne itd.. :) Sala w szybkim tempie zostaje posprzątana. Zdobytymi punktami są szklane kolorowe kamyczki, które wrzucamy do pojemniczków. Jeden pojemnik jest z podpisem Biedroneczki (nazwa naszej grupy), pojemnik drugi podpisany jest Pani Iwonka i Pani Jola. Dzieci bardzo lubią ten konkurs, nie raz same przed sprzątananiem dopytują, czy pobawimy się w wyścigi sprzątanania :)

Nauczycielka grupy dzieci 4 letnich.

Wprowadzanie zasad zachowania w grupie przedszkolnej rozpoczynam zawsze we wrześniu. Wszystkie dzieci wspólnie z nauczycielem, tworzą plakat pt. Nasze Zasady. Pierwszym krokiem jest omówienie historyjek obrazkowych, na których zaprezentowane są zachowania społecznie akceptowane i te których nikt nie lubi. Dzieci, przy niewielkiej pomocy nauczyciela, same formułują wnioski a następnie opisują zasadę jakiej chcą przestrzegać. Staram się kierować zajęciami tak aby omówione zostały następujące zasady:

- 1) Zachowania w szatni
- 2) Zachowania w sali
- 3) Zachowania w łazience
- 4) Zachowania podczas posiłków
- 5) Zachowania podczas pobytu w ogrodzie przedszkolnym
- 6) Zachowania podczas zabawy i po skończonej zabawie

Nauczycielki grupy dzieci 6 letnich

W obecnym roku szkolnym oprócz obrazkowo - słownego kodeksu grupy, który pojawił się we wrześniu, wprowadziłyśmy Tablice uśmiechów za dobrze wypełnione obowiązki dyżurnego. Celem było zmotywowanie dzieci do rzetelnego wypełniania zadań dyżurnego, wypracowanie obowiązku pamiętania o podjętych działaniach, odpowiedzialności za podjętą aktywność lub jej brak, a także poczucie sprawstwa. Dyżury przyjmowane są raz na tydzień w poniedziałek i rozliczane w piątek. Dzieci bardzo dbają o wykonanie zadania najlepiej jak potrafią i wzajemnie przypominają sobie o ich wykonaniu. Widać jak wzajemnie sobie pomagają, uczą się współpracować ze sobą. Ogromnie cieszy ich rozliczanie wykonanych zadań, podczas którego nauczyciel dokładnie opisuje co było na plus,

a które czynności wymagają jeszcze doskonalenia. Otrzymanie nagrody w postaci naklejki z uśmiechniętą buźką ogromnie motywuje do dalszego działania. My zaś wypracowujemy u dzieci, że stają się one bardziej samodzielne i zorganizowane, są odpowiedzialne za powierzone im zadania, stają się gospodarzami swojej sali, wykonują zadania na rzecz grupy, odczuwają radość z dobrze wykonanego zadania.

W swej pracy stosujemy również zasadę dwóch ostrzeżeń (omówioną na szkoleniu) i wylizania na placach upomnień za złe zachowanie. Sposób ten działa tylko wtedy gdy, zastosujemy konsekwentnie ustalone z dziećmi wcześniej zasady. Pierwsze ostrzeżenie, drugie ostrzeżenie i trzecie po którym wykonujemy ustaloną wcześniej konsekwencję. Z doświadczenia wynika, że absolutnie nie można jej nadużywać bo traci moc, i trzeba w sobie znaleźć pokłady spokoju i cierpliwości, aby wykonać tą zasadę spokojnie i bez nerwów.

WYBRANE PRZYKŁADY UCISZACZY: proponuje nauczycieli wychowania przedszkolnego

1)

Wykorzystałam uciszacze

- gestem:

wołam: “hej dzieciaki” lub “hej, kids”

i wykonuję sekwencję gestów: 1) podrapanie w głowę

2) podskok

3) siad skrzyżny na dywan- jeżeli akurat chcę wyciszyć przed zajęciami na dywanie

Od dawna też stosuję uciszacz graficzny ze znakiem zakazu

- podnoszę go w ręce wysoko- dzieci powoli się wyciszają i wyciszają innych, mają nawyk podchodzenia wtedy do mnie.
- korzystając z warsztatów na wzór spinaczy, troszkę zmodyfikowałam do swojej potrzeby i każde dziecko ma spinacz ze swoim imieniem- ozdabia pisakami jak chce, przypina do haseł w języku polskim jednak :),
-czyli startujemy od “dobry”
powyżej jest bardzo dobry, wspaniały

poniżej: gorszy, nieudany

-myślę, że można też zamiast haseł dać cyferki, czy punkty.

- quiet critters- też już kiedyś stosowałam.

zrobiłam je z pomponików i ruchomych oczek (jak na zdjęciu) i dawałam dzieciom pracującym cicho obok, np. kart pracy

2)

Przez wiele lat stosowałam uciszać „Chcę powiedzieć kilka słów...” dzieci odpowiadały „My słuchamy proszę mów”. Po szkoleniu wprowadziłam najłatwiejszy dla maluszków uciszacz - łapanie bąbelka. Sprawdza się doskonale! Teraz próbuję wprowadzić uciszacz „Ręce na głowę - już nic nie powiem”, ale na razie ogranicza się to do wspólnej recytacji ☺

3)

Pracujemy w grupie dzieci czteroletnich. Spośród wielu proponowanych na szkoleniu “uciszaczy” wprowadziłyśmy trzy: “Ręce na głowę - już nic nie powiem”, “Aligator, aligator - kłap kłap” i łapiemy bąbelka. Dzieciom bardzo spodobał się taki rodzaj wyciszenia. Sprawia im to wiele radości i dostarcza pozytywnych emocji.

4)

Moimi uciszaczami były: popularna zabawa “Lampa - nos” bardziej uspakajała i organizowała grupę, stosuję ją również teraz oraz wyklaskiwanie określonego rytmu.

W grupach starszych funkcjonował uciszacz “Chcę powiedzieć kilka słów...”. Po ostatnim szkoleniu wprowadziłam “Spray ciszy...” sprawia dużo radości na razie działa.

5)

W grupie dzieci najmłodszych, w której w tym roku pracowałam najczęściej stosowałam następujące uciszacze: 1) pajacyk z dzwoneczkami, który zapraszał do cichego, spokojnego mówienia, 2) “pilot do ściszenia, wyłączania dzieci” - który działa i wprowadza element humoru, zabawy 3) prośba krótką gimnastykę - “ręce w górę, w bok” Bardzo skuteczne było 4) chwalenie głośno dzieci, którym udaje się mówić cichym głosem, bez krzyku, czasem nagradzanie ich staran naklejką - pozostałe naśladowały i też się starały. W grupie funkcjonuje zeszyt motywacyjny z naklejkami - nagrodami - dzieci sobie wklejają przez cały rok i na koniec zabierają do domu. Po szkoleniu wprowadziłam trzy uciszacze 5)“Krokodyl - kłap, kłap” (bardzo lubią), 6)“Ręce na głowie - już nic nie powiem” (jeszcze nam idealnie nie wychodzi) 7) oraz najskuteczniejszy - “Kto mnie słyszy - łapie bąbelka”

6)

Po szkoleniu zastosowałam trzy uciszacze: wyklaskiwanie, krokodyla i bąbelka. W mojej grupie wyklaskiwanie nie przyjęło się, więc go nie stosuję. Natomiast 2 pozostałe jak najbardziej. Krokodyla z powodzeniem wprowadziłam także u młodszych dzieci. W mojej grupie 6 - latków " bąbelek" jest bardzo skuteczny i pomocny zwłaszcza teraz pod koniec roku. Dzieci nabierają powietrza, ja przekazuję informację lub zadanie i uwalniamy bąbelka na moje polecenie.

Zebrała:

koordynator – Ewa Lelo